

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 2Co/44/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4312217910
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 01. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubomíra Kubáňová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2015:4312217910.1

Rozhodnutie

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ľubomíry Kubáňovej a členov senátu JUDr. Ľubice Medveckej, PhD. a JUDr. Jána Vanka, v právnej veci navrhovateľa: POHOTOVOSTĚ, s. r. o. so sídlom Bratislava, Pribinova 25, IČO: 35 807 598, zastúpený Fridrich Paľko, s. r. o. so sídlom v Bratislave, Grösslingova 4, IČO: 36 864 421, proti odporcovi: Slovenská republika, zastúpená Ministerstvom spravodlivosti SR so sídlom v Bratislave, Župné nám. 13, o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Nitra č. k. 10C/24/2013-45 zo dňa 25. novembra 2013, takto jednohlasne

rozhodol:

Odvolačný súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa **p o t v r d z u j e**.

Odporcovi nepriznáva náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa po prejednaní veci na pojednávaní zamietol návrh navrhovateľa podaný dňa 28.09.2012, ktorým sa voči odporcovi domáhal zaplatenia sumy XXX eur ako náhrady škody a sumy XXX,XX eur ako nemajetkovej ujmy podľa zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, ktorá mu vznikla nesprávnym úradným postupom Okresného súdu Levice sp. zn. 12Er/798/2006.

Svoje rozhodnutie odôvodnil s poukazom na ustanovenia § 4 ods. 1 písm. a/ bod 1., § 9 ods. 1, 2, § 15 ods. 1, § 16 ods. 1, § 17 ods. 1, 2, 3, § 19 ods. 1, 3 zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci v znení účinnom do 01.01.2013, § 41 ods. 1, 2, § 44 ods. 1, 2, 7, 8 zákona č. 233/1995 o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov účinného v čase začatia exekučného konania. Z exekučného spisu Okresného súdu Levice sp. zn. 12Er/798/2006 mal za preukázané, že návrhom doručeným súdnemu exekútorovi JUDr. Soni Stodolovej dňa 21.08.2006 bolo začaté exekučné konania v prospech oprávneného - navrhovateľa. Dňa 04.09.2006 bola podaná žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie a dňa 08.09.2006 exekučný súd vydal poverenie na vykonanie exekúcie pod reg. číslom 5402* 041695. Dňa 10.09.2009 podal oprávnený návrh na zmenu exekútora a žiadal, aby súd poveril vykonaním exekúcie súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého. Listom zo dňa 08.03.2010 požiadal exekučný súd súdneho exekútora na vyjadrenie k návrhu, ktorý sa vyjadril listom doručeným súdu 25.03.2010. Uznesením Okresného súdu Levice č. k. 12Er/798/2006-15 zo dňa 07.06.2010 exekučný súd vyhovel návrhu oprávneného a poveril vykonaním exekúcie súdneho exekútora JUDr. Krutého. Exekučné konanie stále prebieha. Súd prvého stupňa mal za preukázané, že navrhovateľ požiadal o predbežné prerokovanie nároku dňa 30.05.2012. Súd pojednával v neprítomnosti obidvoch účastníkov konania napriek tomu, že právny zástupca navrhovateľa sa pre kolíziu s iným pojednávaním ospravedlnil a žiadal pojednávanie z toho dôvodu odročiť. Podľa názoru súdu v danom prípade dôvod uvedený právnym zástupcom navrhovateľa nespĺňa znaky uvedené v ustanovení § 101 ods. 2 OSP. Poukázal na to, že až do času, kedy exekučný súd vyhovie návrhu oprávneného na zmenu exekútora, je povinný vykonávať nevyhnutné úkony v prospech oprávneného doteraz poverený exekútor.

Uviedol, že vykonal dokazovanie predovšetkým z pripojeného exekučného spisu a zistil, že návrh na zmenu exekútora došiel súdu dňa 10.09.2009, pričom súd o návrhu rozhodol 7.6.2010 potom, čo zistil stanovisko exekútora JUDr. Stodolovej. V období do rozhodnutia súdu o zmene exekútora bol povinný vykonávať neodkladné úkony dovtedy poverený exekútor. Navrhovateľ neprodukoval žiadne dôkazy k tomu, že v čase od podania návrhu na zmenu exekútora do jeho rozhodnutia mohol byť v exekučnom konaní úspešný a jeho pohľadávka mohla byť v plnom rozsahu uspokojená, čo by mohlo založiť zodpovednosť odporcu za škodu spôsobenú navrhovateľovi. Súd prvého stupňa nezisťoval, či došlo k prieťahom v konaní. Ohľadne prípadného prieťahu sa nevedelo žiadne disciplinárne konanie, neriešila sťažnosť na prieťahy v konaní, nerozhodol Ústavný súd Slovenskej republiky, či Európsky súd pre ľudské práva. Podľa názoru súdu prvého stupňa, v priebehu exekúcie v čase, keď je podaný návrh na zmenu exekútora k žiadnej škode nemôže dôjsť, keďže pôvodný exekútor má podľa zákona oprávnenie i povinnosť vykonávať úkony exekučného konania. Navrhovateľ neprodukoval dôkazy k tomu, že škoda spočíva v zmenšení jeho majetku, alebo v ušlom zisku, ale ako majetkovú škodu uvádza vynaložené náklady spojené s jeho činnosťou uskutočňovanou vo veci správy a udržateľnosti pohľadávky v období, ktoré zbytočne uplynulo medzi doručením návrhu na zmenu exekútora a rozhodnutím o ňom. Mal za to, že navrhovateľ nepreukázal vznik škody na jeho strane v dôsledku oneskoreného rozhodnutia súdu o jeho návrhu na zmenu exekútora. Uviedol, že v exekučnom spise sa v období od podania návrhu na zmenu exekútora do jeho rozhodnutia nenachádza ani jedna urgencia zo strany oprávneného, teda ani tieto položky škody navrhovateľ nijakým spôsobom nepreukázal, pritom ako dôkaz v návrhu navrhol pripojiť exekučný spis Okresného súdu Levice, ktorý si súd pripojil a oboznámil prečítaním, pričom žiadne dôkazy, na ktoré navrhovateľ poukazuje a z ktorých odvodzuje vznik škody, sa v spise nenachádzajú a ani žiadne iné navrhovateľ k návrhu nedoložil. Konštatoval, že počas doby od podania návrhu na zmenu exekútora do jej rozhodnutia, navrhovateľovi nevznikla žiadna škoda. Navrhovateľ nepreukázal, že majetková škoda mu vznikla v príčinnej súvislosti s oneskorene vydaným rozhodnutím exekučného súdu o jeho návrhu na zmenu exekútora. Mal za to, že pokiaľ ide o nemajetkovú ujmu táto nezávisí automaticky, len od konštatovania nedodržania zákonnej lehoty, ale aj od okolností, ktoré sú v tejto veci odôvodnení konštatované a na základe ktorých súd nevidel dôvod pre finančnú satisfakciu vo forme nemajetkovej ujmy. Navrhovateľ sa snaží predmetným podaním eliminovať po finančnej stránke svoje nesprávne obchodnoprávne rozhodnutia vo svojej podnikateľskej aktivite. O návrhu na zmenu exekútora bolo rozhodnuté. K námietke premlčania, vznesenej odporcom súd prvého stupňa mal za to, že nárok navrhovateľa, ak by bol dôvodný, nie je premlčaný. Z uvedených dôvodov preto súd prvého stupňa návrh v celom rozsahu zamietol a o náhrade trov konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 OSP, pričom odporcovi, ktorý bol v konaní v celom rozsahu úspešný náhradu trov konania nepriznal, nakoľko si ich odporca v zákonom stanovenej lehote nevyčísľil a zo spisu mu žiadne nevyplývali.

Proti rozsudku súdu prvého stupňa podal v zákonom stanovenej lehote navrhovateľ odvolanie. Odôvodnil ho tým, že účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, súd prvého stupňa nesprávne vec právne posúdil tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav, súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností a rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Ďalej namietal, že súd rozhodol v merite veci na základe „inšpirácie“ novou právnou úpravou obsiahnutou v ustanovení § 9 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z. z. V právnom štáte a osobitne v spravodlivom súdnom konaní nie je možné, aby súd interpretoval hmotné právo platné v čase vzniku právnej skutočnosti a založenie zodpovednostného právneho vzťahu pomocou hmotného práva, ktoré sa stalo súčasťou právneho poriadku až po vzniku právnej skutočnosti a po tom, čo už došlo k založeniu zodpovednostného právneho vzťahu. Ak súd založil svoje rozhodnutie na takejto neprípustnej interpretácii, dopustil sa nesústreďeného postupu, ktorý má dôsledok v nesprávnom súdnom rozhodnutí a takéto rozhodnutie musí byť zrušené. Súd bol viazaný ustanovením § 9 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. v znení účinnom pred prijatím zákona č. 412/2012 Z. z. a nemohol interpretovať toto ustanovenie prostredníctvom ustanovenia § 9 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z. z. v znení zákona č. 412/2012 Z. z. Súd svojim rozhodnutím aplikoval princíp priamej retroaktivity, čo je neprípustné. Súd vytvára konštrukciu, podľa ktorej je nárok navrhovateľa na náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy anulovaný značnou nedôveryhodnosťou údajov. Súd nemôže založiť odôvodnenie o zániku nároku na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom na nedôveryhodnosti údajov. Navrhovateľ nemal k dispozícii súdny spis exekučného súdu, a tak mohol niektoré skutočnosti len usudzovať a to podľa sekundárnych prejavov, ktoré mali v realite. Preto aj ako dôkaz označil exekučný spis a žiadal, aby boli použité v ňom obsiahnuté listiny.

Samotná nedôveryhodnosť údajov nemôže nič zmeniť na fakte, že zo strany štátneho orgánu došlo k nesprávnemu úradnému postupu a to preto, že rozhodnutie nebolo vydané v zákonom ustanovenej lehote. Súd nevysvetlil, prečo zastáva názor, že účastníkom nevznikol stav právnej neistoty. Právna neistota existuje vždy do času, kým nedôjde ku konečnému rozhodnutiu. V danom prípade zákonodarca vytvoril legitímnu sféru tolerancie trvania právnej neistoty určením zákonnej lehoty. Exekučný súd však ignoroval túto legitímnu sféru, na čo zo zákona nemal oprávnenie a posunul trvanie právnej neistoty do času, ktorý je z hľadiska ochrany základného práva na spravodlivý súdny proces neakceptovateľný. Exekučný súd rozhodoval o udelení poverenia na vykonanie exekúcie, s čím nemal nič spoločné rozhodcovský súd. Právna istota ohľadom riadneho výkonu exekúcie nemohla byť odstránená rozhodnutím rozhodcovského súdu, ale len súdu exekučného. Súdu neprislúcha polemizovať o vhodnosti limitácie dĺžky konaní zákonnými lehotami. Súd má aplikovať platné právo a akékoľvek úvahy de lege ferenda sú neprípustným súdnym aktivizmom, na ktorom nemožno založiť meritórne rozhodnutie. Súd svojimi úvahami úplne neguje doposiaľ vytvorenú a stabilizovanú judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva v Štrasburgu, ktorá je základom štandardu ochrany základných práv v Európe, teda aj práva na spravodlivý súdny proces a osobitne práva na prerokovanie vecí v primeranom čase. Štrasburský súd opakovane uviedol, že zodpovednosť štátu za prieťahy v konaní vzniká aj vtedy, ak súdy konajú náležite, ale dĺžku konania ovplyvňujú mimosúdne faktory. Štrasburský súd tiež uviedol, že dohovor zaväzuje zmluvné štáty, aby organizovali svoj právny poriadok takým spôsobom, aby vyhovel požiadavkám článku 6 ods. 1, zahrňujúc aj právo na rozhodnutie vecí v primeranej lehote. Záverom uviedol, že navrhovateľ nechápe, aký môže mať na výsledok konania dopad skutočnosť, že súd vyjadril svoje presvedčenie o rozpore exekučného titulu so zákonom. Ide o prejav nesústredenej činnosti súdu, kedy súdy vyhodnocovali aj také skutočnosti, ktoré s predmetom konania nesúviseli. S poukazom na uvedenú argumentáciu a vytknuté procesné chyby navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Odporca sa k odvolaniu písomne nevyjadril.

Krajský súd v Nitre, ako odvolací súd viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 212 ods. 1 OSP) prejednal vec bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 214 ods. 2 OSP s verejným vyhlásením rozhodnutia pri splnení si povinnosti upravenej v ust. § 156 ods. 3 OSP a dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľa nie je dôvodné. Preto napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa podľa § 219 ods. 1 OSP ako vecne správny potvrdil, keď súd prvého stupňa dostatočne, správne a v potrebnom rozsahu zistil skutkový stav vecí a vyvodil z neho i správny právny záver.

Podľa § 219 ods. 1 OSP, odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

V danej právnej veci sa navrhovateľ podaným návrhom od odporcu domáhal náhrady majetkovej škody v sume XXX eur a náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch v sume XXX,XX eur, ktorá mu mala vzniknúť v dôsledku nesprávneho úradného postupu Okresného súdu Levice v exekučnom konaní vedenom pod sp. zn. 12Er/798/2006, spočívajúceho v nevydaní rozhodnutia o zmene súdneho exekútora v zákonom stanovenej lehote 30 dní. Podľa názoru navrhovateľa exekučný súd bol nečinný viac ako 277 dní.

V danej právnej veci odvolacie dôvody navrhovateľa uvádzané v odvolaní plne nekorešponujú s právnymi dôvodmi a skutkovými zisteniami, na ktorých je založené napadnuté rozhodnutie, navrhovateľ dostatočne nerozlišuje medzi jednotlivými rozhodnutiami súdov a je zrejmé, že ide o formulárovo podané odvolanie bez ozajstnej snahy splniť si svoju povinnosť účastníka v kontradiktórnom spore. Prieskumná činnosť odvolacieho súdu zahŕňa ako hmotnoprávnu tak aj procesnoprávnu oblasť a pri rozhodovaní je odvolací súd viazaný ako rozsahom odvolania, tak aj dôvodmi podaného odvolania, keď podaním odvolania odvolateľ svojím dispozičným úkonom fakticky vymedzuje nielen rozsah, ale aj dôvody preskúmvacej činnosti súdu, preto sa odvolací súd pri posudzovaní danej veci zaoberal len námietkami navrhovateľa z odvolania a procesným postupom súdu prvého stupňa predchádzajúcim vydaniu napadnutého rozhodnutia z hľadiska, či prípadne došlo k vadám, ktoré mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci.

Súd prvého stupňa vykonal dokazovanie výlučne oboznámením listín nachádzajúcich sa v spise, ako aj oboznámením exekučného spisu, ktorého dôkazu sa navrhovateľ dovoľával, keď inak za odňatie možnosti konať pred súdom možno považovať iba odňatie práv spôsobené procesnou činnosťou súdu, nie opomenutím alebo pasivitou účastníka, ktorý sa pojednávania nezúčastní z vlastného

rozhodnutia, resp. z ospravedlniteľného dôvodu, čím si sám zmarí možnosť realizovať na pojednávaní svoje procesné oprávnenia. Z tohto pohľadu súd prvého stupňa prejednal a rozhodol vec zákonným spôsobom, keď v súlade so zásadou kontradiktórnosti sporového konania umožnil účastníkom konania realizáciu ich procesných práv priznaných im Občianskym súdnym poriadkom.

Odvolací súd je toho názoru, že podstata sporu účastníkov spočívala v tom, či pre rozhodnutie súdu o zmene súdneho exekútora platila tridsaťdňová lehota, či postup exekučného súdu vykazoval znaky zbytočných prieťahov a či navrhovateľovi vznikla z dôvodu tvrdeného nesprávneho úradného postupu škoda a nemajetková ujma tak, že bola v príčinnej súvislosti s konaním exekučného súdu.

Z obsahu súdneho spisu Okresného súdu Levice vedeného pod sp. zn. 12Er/798/2006 vyplýva, že exekučné konanie začalo dňa 21.08.2006, kedy bol súdnemu exekútorovi doručený návrh oprávneného na vykonanie exekúcie. Súdny exekútor písomným podaním doručeným exekučnému súdu dňa 04.09.2006 požiadal exekučný súd o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie na podklade exekučného titulu - rozhodcovského rozsudku vydaného Stálym rozhodcovským súdom spoločnosti Slovenská rozhodcovská a.s., so sídlom Bratislava sp. zn. SR 0888/06 zo dňa 05.04.2006, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 19.05.2006 a vykonateľnosť dňa 22.05.2006. Dňa 08.09.2006 exekučný súd udelil súdnemu exekútorovi JUDr. Soni Stodolovej poverenie na vykonanie exekúcie. Dňa 10.09.2009 doručil oprávnený exekučnému súdu návrh na zmenu súdneho exekútora. Prípisom zo dňa 08.03.2010 exekučný súd vyzval súdneho exekútora, aby sa vyjadril k návrhu oprávneného v lehote 7 dní. Súdny exekútor doručil exekučnému súdu dňa 25.03.2010 vyjadrenie. Následne exekučný súd uznesením č. k. 12Er/798/2006-15 zo dňa 07.06.2010 vyhovel návrhu oprávneného na zmenu súdneho exekútora a poveril vykonaním exekúcie súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého. Predmetné uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 30.06.2010. Dňa 02.06.2010 bolo exekučnému súdu doručené podanie oprávneného označené ako žiadosť o informáciu o stave konania. Exekučný súd výzvou zo dňa 20.04.2011 a následne urgenciou zo dňa 13.09.2011 vyzval oprávneného na predloženie zmluvy o úvere. Oprávnený dňa 03.10.2011 doručil exekučnému súdu zmluvu o úvere vrátane všeobecných podmienok poskytnutia úveru. Súdny exekútor JUDr. Rudolf Krutý doručil exekučnému súdu dňa 04.10.2011 podanie, v ktorom si splnil povinnosť podľa § 30 ods. 3 Exekučného poriadku. Následne podaním zo dňa 16.12.2011 požiadal súdneho exekútora o vyčíslenie trov exekúcie, nakoľko táto bude zastavená. Exekúcia doposiaľ nie je skončená.

Podľa § 44 ods. 7 Exekučného poriadku v znení účinnom od 01.09.2005, oprávnený môže kedykoľvek v priebehu exekučného konania aj bez uvedenia dôvodu podať na príslušný okresný súd návrh na zmenu exekútora. Súd rozhodne o zmene exekútora do 30 dní od doručenia návrhu oprávneného na zmenu exekútora.

Podľa § 44 ods. 8 citovaného zákona, súd v rozhodnutí o zmene exekútora podľa odseku 7 zároveň vykonaním exekúcie poverí exekútora, ktorého navrhne oprávnený, a vec mu postúpi spolu s exekučným spisom súdneho exekútora, ktorý bol vykonaním exekúcie pôvodne poverený. Účinky pôvodného návrhu oprávneného na vykonanie exekúcie zostávajú zachované. Trovy exekúcie pôvodného exekútora sa vypočítajú tak, ako keby došlo k zastaveniu exekúcie.

Podľa § 240 ods. 1 Exekučného poriadku, konania začaté pred 1. decembrom 2006 sa dokončia podľa doterajších právnych predpisov, ak odseky 2 až 4 alebo osobitný predpis neustanovujú inak.

Podľa § 240 ods. 2 citovaného zákona, ustanovenie § 44 ods. 7 sa použije aj na konania začaté pred 1. decembrom 2006, v ktorých súd ešte neudelil exekútorovi písomné poverenie na vykonanie exekúcie. V konaniach začatých pred 1. decembrom 2006, v ktorých už súd udelil exekútorovi písomné poverenie na vykonanie exekúcie, ale neurčil výšku preddavku na odmenu a na náhradu hotových výdavkov, súd určí túto výšku na žiadosť exekútora.

Súd prvého stupňa s poukazom na vyššie citované zákonné ustanovenia správne konštatoval, že exekučný súd o návrhu na zmenu exekútora rozhodol po uplynutí 30-dňovej zákonnej lehoty na vydanie rozhodnutia, pretože od podania návrhu na zmenu súdneho exekútora do rozhodnutia exekučného súdu uplynula dlhšia doba ako 30 dní. Súd prvého stupňa od doručenia návrhu na zmenu exekútora vykonával vo veci úkony potrebné pre rozhodnutie o zmene exekútora, vyzval súdneho exekútora na vyjadrenie

a vyčíslenie trov exekúcie. Po doručení všetkých potrebných dokladov exekučný súd vo veci rozhodol. V tejto súvislosti nemožno exekučnému súdu vytknúť nečinnosť, pričom na druhej strane je potrebné vziať do úvahy, že zákonná úprava pre rozhodnutie súdu o zmene exekútora určuje lehotu 30 dní, ktorú exekučný súd prekročil. Samotné nedodržanie zákonom stanovenej lehoty však, ale nezakladá automaticky nárok na náhradu škody a náhradu nemajetkovej ujmy, ktorú si navrhovateľ v tomto konaní uplatňuje.

Z podaného návrhu na začatie konania vyplýva, že uplatnený nárok na náhradu škody v sume XXX eur mal predstavovať náhradu účelne vynaložených nákladov spojených s jeho činnosťou uskutočňovanou vo veci správy a udržateľnosti pohľadávky v období, ktoré zbytočne uplynulo medzi doručením návrhu na zmenu súdneho exekútora a rozhodnutím a to, na správu pohľadávky prostredníctvom pracovných úkonov zamestnancov pomocou informačného systému v sume XX eur, na udržiavanie a správu informačného systému v sume XX eur a administráciu listín a komunikáciu s pôvodným súdnym exekútorom v sume XX eur. Zároveň si navrhovateľ uplatnil aj primeranú náhradu nemajetkovej ujmy v sume XXX,XX eur za vnútorné zásahy do spoločnosti, ovplyvňovanie podnikateľského plánovania a rozhodovania, za porušenie jeho práv, stratu legitímnych očakávaní, že nastane v zákonom čase stav predpokladaný zákonom, stratu dôvery v právo a v spravodlivé riešenie veci a vyvolanie rizík ohrozujúcich konečné vymożenie pohľadávky. Tento výpočet nároku alikvotným pomerom XX,XX eur za každý mesiac omeškania činnosti exekučného súdu odôvodnil s poukazom na doktrínu ústavného súdu, pretože exekučný súd mal byť bezdôvodne nečinný viac ako XXX dní.

V tejto súvislosti je potrebné uviesť, že súdny exekútor JUDr. Soňa Stodolová bol na základe žiadosti o udelenie poverenia doručeného exekučnému súdu dňa 04.09.2006 poverený vykonaním exekúcie dňa 08.09.2006. Samotná okolnosť, že došlo k vydaniu poverenia mala za následok, že poverený súdny exekútor mal právo, ako aj povinnosť vykonávať úkony smerujúce k vymożeniu pohľadávky oprávneného. Okolnosť, že exekučný súd o návrhu na zmenu súdneho exekútora rozhodol po uplynutí zákonnej lehoty nemá za následok vznik navrhovateľom tvrdenej a uvádzanej škody, pretože úkony, za ktoré požaduje náhradu škody vykonával bez ohľadu na to, ktorý exekútor vo veci vykonával exekúciu.

Odvolací súd navyše poukazuje aj na skutočnosť, že až do rozhodnutia exekučného súdu o zmene súdneho exekútora (do jeho právoplatnosti) je povinný exekúciu vykonávať pôvodný súdny exekútor. Exekučný súd až v rozhodnutí o zmene exekútora zároveň vykonaním exekúcie poverí nového exekútora, ktorého navrhne oprávnený, a vec mu následne postúpi spolu s exekučným spisom súdneho exekútora, ktorý bol vykonaním exekúcie pôvodne poverený. Účinky pôvodného návrhu oprávneného na vykonanie exekúcie zostávajú zachované. Preto v čase od podania návrhu na zmenu súdneho exekútora až po rozhodnutie exekučného súdu, exekúciu vykonáva pôvodný súdny exekútor. Teda nemohlo dôjsť k prietahom v konaní, ktoré všeobecný súd nie je ani oprávnený konštatovať.

Navrhovateľ v priebehu konania teda neunesol dôkazné bremeno na preukázanie vzniku škody, nepredložil relevantné dôkazy dokumentujúce skutočnú výšku škody a výšku nemajetkovej ujmy. Pokiaľ by aj došlo k vzniku škody, navrhovateľ nepreukázal aká je príčinná súvislosť medzi oneskorením rozhodnutím o zmene exekútora a samotnou škodou. Z uvedeného dôvodu sa odvolací súd stotožňuje s právnym názorom súdu prvého stupňa, že navrhovateľovi nerozhodnutím o zmene súdneho exekútora v zákonnej lehote nemohol vzniknúť stav právnej neistoty ako i majetková škoda, ktorú uplatňoval podaným návrhom.

Je tiež potrebné konštatovať, že exekučný súd vyzval súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého, aby si vyčísлил trov exekúcie z dôvodu, že exekúcia bude zastavená. Aj keď z obsahu spisu nevyplýva skutočnosť, že exekučný súd už zastavil predmetnú exekúciu je dôvodné sa domnievať, že exekúcia bude zastavená, pretože exekučný titul - rozhodcovský rozsudok na podklade ktorého sa vedie exekúcia nie je spôsobilý ďalšieho výkonu rozhodnutia, lebo bol vydaný na základe neplatne dojednejanej rozhodcovskej doložky ako neprijateľnej zmluvnej podmienky v spotrebiteľskej zmluve, ktorá bola súčasťou všeobecných obchodných podmienok spotrebiteľskej zmluvy - Zmluvy o úvere. Preto ak navrhovateľ nedisponuje spôsobilým exekučným titulom, nemôže mu takýto nulitný exekučný titul - rozhodcovský rozsudok privodiť prospech a ak mu nemôže privodiť majetkový prospech v exekúcii, potom mu nemôže vzniknúť ani prípadná škoda.

Odvolací súd sa nestotožnil s námietkou navrhovateľa týkajúcej sa aplikácie novej právnej úpravy § 9 ods. 2 zák. č. 514/2003 Z. z. v znení zák. č. 412/2012 Z.z. Súd prvého stupňa v napadnutom rozhodnutí citoval ust. § 9 ods. 1, ods. 2 len do novely prijatej zák. č. 412/2012 Z. z., t.j. v znení účinnom v čase podania návrhu na začatie konania. Z obsahu odôvodnenia napadnutého rozsudku vyplýva, že na daný právny stav správne aplikoval platnú normu, preto odvolanie navrhovateľa je v tejto časti nedôvodné.

Odvolací súd v tejto časti zároveň poukazuje na dôvodovú správu k § 9 ods. 2 v znení zák. č. 412/2012 Z. z. z ktorej vyplýva, že súdne konanie nie je kompetentný preskúmať súd v konaní o náhradu škody podľa zák. č. § 514/2003 Z. z., ale len Ústavný súd, resp. predseda súdu na podklade sťažnosti na prieťahy. Pokiaľ by konajúci súd o náhradu škody mohol hodnotiť postup iného súdu z hľadiska existencie prieťahov, znamenal by to absurdný záver, že všeobecné súdy by preskúmavali postup iných všeobecných súdov, pričom by to mohlo smerovať k porušeniu inštančného princípu v súdnictve. Konštatovať prieťahy v súdnom konaní je oprávnený len Ústavný súd SR. Aj novela v § 9 ods. 2, 3 presne upravila prieťahy v konaní.

Z vyššie uvedených podstatných dôvodov odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa potvrdil ako vecne správny podľa § 219 ods.1 OSP.

Odvolací súd o trovách odvolacieho konania rozhodol podľa § 224 ods. 1 OSP a § 142 ods. 1 OSP tak, že v konaní plne úspešnému odporcovi, náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, keďže si náhradu trov neuplatnil a ani mu žiadne nevznikli.

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Nitre pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustné odvolanie.